

"De Règâhs een volslagen uit de hand gelopen grap"

Gitarist en zanger van De Règâhs Marcel de Graaf (foto Alexander Wagener).

Hij zou best nog wel een keertje net als vroegah in Moerwijk willen wonen. Na het eten een partijtje voetbal in de tuin, de ouders langs de lijn. Dit nummer van Harry Klorkestein, oftewel Harry Jekkers en Het Klein Orkest, staat als 'Oh oh me maag' op een eerder uitgebrachte cd van De Règâhs en komt als oer Haags nummer opnieuw op de in mei verschijnende cd Règâh Love te staan. De Haagse flamencoband De Règâhs, waar de geboren Moerwijker en huidige Voorburger Marcel de Graaf (61) gitarist en zanger van is, schrijft eigen songs en maakt met een eigen sausje bewerkingen van bestaande (Haagse) songs. Met hun theaterprogramma 'Carmuh' staan De Règâhs op 17 & 18 januari twee avonden in Het Veur Theater aan de Damlaan in Leidschendam.

Door Alexander Wagener

"Ik ben inderdaad in Moerwijk geboren en getogen. Een wijk waar ieder gezin al gauw drie of meer kinderen had. Je leerde er het leven op straat", zegt De Graaf die 18 jaar geleden met vrouw en zoon neerstreek in Voorburg. "Als ik flink uit het raam hang zit ik zo weer in Den Haag." Muziek zit in de familie. "Mijn opa was pianist en pianostemmer en mijn vader speelde gitaar en piano, voornamelijk jazz. Mijn broer is ook gitarist. Ik ben begonnen met gitaar spelen toen ik 12 jaar was." Het beheersen van de klassieke gitaar ging hem minder goed af. "Ik wilde mijn rechterhandtechniek ontwikkelen, maar omdat het me niet lukte om noten te leren lezen moest ik op zoek naar wat anders. De strakke ritmes van de flamencomuziek, die van oorsprong uit het Spaanse Andalusië komt, spraken me erg aan. En deze muziek leer je door overdracht, kijken, luisteren en veel spelen zoals ik dat al van mijn vader leerde als ik met hem meeging naar de kroeg waar wij regelmatig samen muziek maakten. Ik heb destijds nog zomercursussen bij Paco Pena gevolgd. In twee jaar gaf hij mij lesmateriaal mee voor de rest van mijn leven. De flamenco is daarna nog meer bij me gaan leven. Die muziek 'raakt' me."

Ooievaar en flamingo

In 1980 ontmoette hij Johan Frauen-

felder, de liedjesschrijver, leadzanger en eveneens gitarist van de latere Règâhs. "Vanaf dat moment hebben we in diverse samenstellingen samen gespeeld, maar in 2006 ontstond pas De Règâhs, al vrij snel aangevuld met slagwerker Elvin den Haan." De naam De Règâhs is een parodie op de Haagse ooievaar en de roze flamingo. "Wij spelen geen flamenco, maar 100% flamingo, zeggen we wel eens gekscherend. Het is ook een beetje een teken van geen kapsones hebben. We komen van het veen en het zand. Doe maar gewoon, dan doen we al gek genoeg." Plaatselijke bekendheid verwierven De Règâhs na een optreden bij 'Poëzie op Pootjes' in het Haagse Theater de Regentes. "We hebben er maar twee liedjes gespeeld, maar werden vervolgens overal en nergens gevraagd om te komen optreden. Het ging hard. Eigenlijk is De Règâhs een volslagen uit de hand gelopen grap."

Landelijke tournees

Binnen een half jaar volgden optredens bij het live televisieprogramma De Wereld Draait Door, het live radioprogramma van 3FM DJ Giel Beelen en op ParkPop. Inmiddels hebben De Règâhs diverse landelijke theater-tournees en optredens gehad en hebben ze op zo'n beetje alle (schouwburg)podia in Haaglanden gestaan. "En dat allemaal naast mijn gewone werk. Ik heb heel lang in de jeugdzorg in uitvoerende en managementfuncties gewerkt, maar sinds enige tijd ben ik ZZP-er. Meer nog PZP-er volgens Johan; een pensionado zonder poen. Ik geef trainingen op het gebied van opvoeden en agressieregulatie, begeleid (groepen) studenten, en ik coach en denk mee hoe praktijkopleiders in onder anderen de kleinmetaal BOL en BBL leerlingen kunnen begeleiden. Ik ben gewoon amateur-muzikant gebleven."

Cultureel erfgoed

Met recht kan worden vastgesteld dat De Règâhs net als Het Klein Orkest, Sjaak Bral, Harry Jekkers, The Golden Earring, DiRect en Kane dragers zijn van het cultureel erfgoed van Den Haag. "Wij dragen de Haagse taal uit. Niet het grove, de scheldwoorden of de ziektes, maar vooral de Haagse humor. Traditioneel Haags noemen

we het. Dat is lastig te definiëren, maar elkaar in de maling nemen met een ondertoon van waardering en liefde, komt dicht in de buurt. Relativerende humor. Elkaar niet al te serieus nemen. Dingen los kunnen laten. Doe maar normaal, maar wees wel trots op wat je kan en laat je niks wijsmaken."

Olievlek

Het spelen in een redelijk succesvolle band komt De Graaf niet allemaal gewoon maar aanwaaien. "Ik moet gewoon iedere dag zeker 1,5 uur studeren op mijn techniek, nieuwe nummers en nieuwe teksten." En waar dit allemaal eindigt? "We hebben wat last van de crisis, want het aantal optredens op bedrijfsfeesten is drastisch teruggelopen en de theaters boeken minder. Maar we willen nog steeds dat De Règâhs zich als een olie-vlek over heel Nederland verspreidt. Bovenal willen we onszelf kunnen blijven verbazen. Het zou leuk zijn als het groter wordt, maar het is geen kwestie van moeten."

In Veur Theater

Vrijdag 17 en zaterdag 18 januari staan De Règâhs met een reprise van hun theaterprogramma 'Carmuh' dus in Het Veur Theater. "We hebben er vaker gespeeld. Of we nu voor 100 man in Leidschendam of voor 1100 man in Het Paard van Troje spelen maakt ons niet uit. Wie het kleine niet eert is het grote niet weert. We hebben er zin in. Onze frontman Johan Frauenfelder staat 9 februari met zijn soloprogramma in Het Veur Theater. Een aanrader!" In mei komt al weer de 6e cd van De Règâhs uit. De cd-presentatie is op 23 mei in Het Paard van Troje; het Haagse poppodium bij uitstek op de Prinsengracht. "Hij gaat Règâh Love heten. Inderdaad een ode aan de Golden Earring, door ons Kolden Earring genoemd, en andere Haagse bands. Drummer Cesar Zuiderwijk heeft er al wat van gehoord. We speelden in het bijprogramma van Het Groot Haags Dictee, maar zijn niet op televisie geweest. Hij nam deel en heeft om onze nummers gelachen, zagen we. Het is voor het eerst dat we een cd-presentatie in Het Paard van Troje doen. Het worden nog spannende tijden."